UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

ſtio.4.& C.ne qs in cauſa ſua iud. ſed ad ipſū ſuperio
rē, & iudicē, q cauſa cognita, & citatis citādis ꝓcede
re debet, ut in c.fi.ibique gl. & doct.extra de prēſūp.
& arg.not.p gl.in c.cū uenіſsēt, de iud.illa enim uer-
ba ī reſcripto gratioſo expreſſa dicūtur eſſe pars gra
tiæ, & ideo hoc, an præiudiciū inferre poſſet, prius iu
ſtificari, & apparere debebat. Quare cū impetrās an
te, q̄ excuſſio huiuſmodi fieret, ꝓpria auctoritate, &
nullis, de quorū intereſſe agebatur, citatis clādeſtinè
aquā ex nauigio publico extraxerit, & molēdinū ędi
ficauerit, ſuperior abſq; alia citatione, & cauſę cogni
tione potuit talē molēdini erectionē, & aquę deriua
tioné reuocare, † quia ſicut in caſu, quo aliquis iudex
ſine cauſę cognitione, & abſque citatione ꝓceſſit, ſu
perior, & iudex pōt cōtrario impio id, qđ factū fuit,
reuocare ad tradita per Bal. in c. inter quatuor in fi-
ne, de maior. & obed. cū multis, q̄ allegātur p Alex. in
l.4.§.hoc autē, in 6. col. ff. de dāno infe. & p Bar. in l.
qđ iuſſit, ff. de re iud. ita, & magis abſq; citatiōe, & co
gnitiōe cauſæ iudex poterit reuocare id, qđ priuatus
auctoritate ꝓpria, & temerariè fecit ſine citatione il
lorū, de quorū præiudicio ageretur. ¶ Quòd autē ſu
perior, q decretū fecit, & mādauit os, & fauces cana-
lis claudi parte nō citata, nō debeat nūc parte nō ci-
9 tata reuocare, breuiter oſtēditur, & primo, ga † & ſi
uerū eſſet, ꝗ ipſe nō debuiſſet ꝓcedere parte nō cita-
ta, & ꝗ poſſet cōtrario imperio reuocare etiā parte
nō citata iuxta ea, quæ habētur per Inn. & Bal. in d.c.
inter quatuor, tn̄ nullibi ꝓbatur, ꝗ iudex hoc face-
re cogatur, nā pōt quidē, ſed nō cogitur, ut ī dictis lo
10 cis. Præterea dico, ꝗ † nūc nō pōt reuocare, niſi cau-
ſa cognita, ex quo cōparēt legitimi cōtradictores, q
de iure ſuo docēt, & docere parati ſūt, & ideò licet ip
ſe potuiſſet reuocare ante, q̄ legitimi cōtradictores
apparerēt, tamē nūc nō pōt, niſi illis citatis, & cauſa
cognita, ut ꝓbatur ex ijs, quę habētur p Bar. & l. oēs
in l. fi. C. de edicto diui adriani tollen. ubi licet immiſ
ſio ex beneficio illius legis abſq; cauſæ cognitiōe, &
nullo citato fiat, tn̄ ſecus eſt, qn̄ legitimi cōtradicto-
res apparēt. ¶ Cōſiderādū eſt etiā, ꝗ gratia extrahen
di aquā, & erigēdi molēdinū fuit ſubreptitia, dū nar-
ratū fuit, ꝗ ex hoc canalis nauigatio minimè impe-
diretur, nā hoc euidēter, & notoriè eſt falſū, & appa
ret ex facti euidētia, quæ nulla tergiuerſatione celari
pōt, ut cōſtat ex inſpectione oculorū, † quæ euidentē
ꝓbationē facit, ut in l. ſi irruptione in fine, ff. finiū re-
12 gūdorū: nā † deterior nauigatio fit, quādo aquæ, quæ
æſtatis tpe naturaliter deficiūt, ſi extraheretur aqua
ex nauigio publico, in magna quātitate minuerētur,
ut in l.1.§.deterior, & §.proīde, ff. de fluminibus: quo
fit, ut gratia cōceſſa dicat̄ ipſo iure nulla abſq; eo, qđ
opponatur, ut in c. ſuper literis, ibique doct. oēs extra
de reſcriptis. Et ſi diceretur, ꝗ ſuperior nō debuit ex
ſuo officio facere claudi fauces, & ora canalis molē-
dini, ga officiū iudicis nō impartitur, niſi implorāti,
l.4.§.hoc autē, ff. de dāno infect. Reſpōdetur primo,
13 ꝗ cū huiuſmodi cauſa cōcerneret causā publicā, ex
quo nauigatio fiebat deterior, qđ prējudiciū publicū
dicitur cōcernere, ut in d.l.1.ff. de fluminibus, ſequi
tur, ꝗ ſuperior auctoritate propria, & ex ſuo mero
officio etiā nō implorato hoc facere potuit, ut eſt di
ctū Bar. ꝗ oēs ſequūtur, in d.§.hoc autem. Secūdo di
co, ꝗ illi, quorum intereſt, ſæpius inſteterūt, ut cana
lis dicti molēdini clauderetur. Præterea cū ipſa gra-
tia ex uitio mēdacij, & ſubreptionis fuerit ipſo iure
nulla, ut in d.c. ſuper literis cū ibi nota. nō fuit neceſ
ſaria inſtātia, ſeu oppoſitio habētiū intereſſe, ut in d.
c. ¶ Quinimmò, ut ſupra dictum fuit, ſuperior hoc fa
cere potuit propria auctoritate, & abſque partis cita
tione, quia cū gratia ob ſubreptionē, de quà notoriè
conſtat, ut ſupra, fuerit ipſo iure nulla, ad ſuperiorē
dumtaxat pertinuit declaratio, quæ in caſu notorio
abſque citatione fieri potuit, ad tradita per Abb. in
c. peruenit 1. de appellationib. & per Feli. in c. rodul
phus in antepenult. col. de reſcriptis, & in c. 2. circa
finem 1. col. extra de ſponſalibus. Et hæc pro aliqua-
li informatione breuiter ſint dicta. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Priuilegia etiam talia, de quibus in eorum reuocatione mentio ſpecialis, & de uerbo ad uerbum eſſet facienda, an per derogationē factam uerbis generalibus, & prægnantibus reuocata cenſeātur, & nu. 45. & 46. ubi hoc declaratur, & limitatur.*

2 *Clauſulæ motus proprij, & ex certa ſcientia de per ſe operatur derogationē priuilegiorum, & eorum, de quibus alias ſpecialis, & expreſſa mentio etiam de uerbo ad uerbum eſſet facienda,*
Et an ſit uerum, num. 47.

3 *Et quid, ſi iuncta eſſet cum clauſulis derogatorijs prægnantibus, & ſpecialibus, & num. 47.*

4 *Clauſula motus proprij quando non ampliet gratiam ultra intentionem concedentis, & ultra id, quod uerba important,*
Et quando ſecus.

5 *Derogatio, & reuocatio per clauſulas generales, attento ſtylo curiæ, ſufficit etiam in caſibus, in quibus aliàs de iure eſſet facienda ſub certa forma, & per clauſulas ſpeciales, & indiuiduas, & num. 51. ubi declaratur.*

6 *Priuilegijs contrarijs quomodo, & per quæ uerba de ſtylo curiæ derogetur, & num. 51.*

7 *Priuilegia habētia uim cōtractus poſſūt à principe ex cauſa iuſta, & publicam utilitatem cōtinente reuocari, & nu. 32. & 36.*
Quæ cauſa debet probari, & de ea conſtare, nec ſufficit eam allegari, num. 35.
Et quomodo princeps hoc facere debeat num. 44.

8 *Priuilegia quomodo, & per quas clauſulas reuocentur, & reuocata dicantur:*
Et an per clauſulas generales, & prægnantes, & motus proprij, & ſimiles:

9 *Et quid ſi ex illis priuilegijs iam diu alteri fuiſſet plenum ius acquiſitum.*

10 *Iure ſuo, & ſua poſſeſſione, uel quaſi, quis non debet abſque eius culpa priuari, nec in ea moleſtari.*

11 *Papa nō præſumitur uelle abſque cauſa iuſta, & cognita aliquem iure ſuo, & ſua poſſeſſione priuare, & ſi uellet, non poſſet.*

12 *Priuilegia, & cōceſſiones principis ſēper ſine alterius iniuria, & ſine præiudicio tertij, & iuris alteri quæſiti debet intelligi, etiā ſi in eis clauſulæ derogatoriæ, & prægnantes eſſent appoſitæ.*

13 *Ius alteri in re quæſitum non tollitur per quaſcunque clauſulas inhibitorias, & non obſtantium in literis apoſtolicis appoſitas:*
Et ad quid illæ clauſulæ apponantur.

14 *Principis contractus, & obligatio in præiudicium ſubditorum abſque eorum conſenſu ſubditis non nocet, & quoad illorum præiudicium non ualet.*

15 *Priuilegium conceſſum etiam ad utilitatem publicam non ualet ad damnum, & præiudicium tertij non conſentientis.*

16 *Priuilegium non cenſetur conceſſum in præiudiciū tertij per clauſulas generales, & prægnantes motus proprij, pro expreſſis habentes, non obſtantibus, & ſimiles.*

17 *Priuilegium conceſſum cauſa pietatis, & utilitatis publicæ, eſt ſtrictiſſimè intelligendum, ne tertio, & iuri alteri quæſito præiudicet, etiam ſi in eo eſſent appoſitæ clauſulæ derogatoriæ, & prægnantes.*

18 *Statutū, & prouiſio tollēs ius alterius iā perfectè acquiſitū nō poteſt à cōſilio ciuitatis uigore arbitrij generalis ſibi cōceſſi fieri.*

19 *Principis conceſſio eſpreſsè facta cum præiudicio alterius intelligitur de leui, & modico præiudicio, non autem de magno.*

20 *Priuilegij uerba potius debēt eſſe ſuꝑflua, et nihil, uel parū operari, quā quòd indebitè tertio quoad ius ſibi quæſitū præiudicēt.*

21 *Priuilegium lite pendente impetratum in præiudicium alterius partis non ualet.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

22 *Priuilegium nimis enormiter alteri præiudicans non ualet.*
23 *Priuilegia in uim contractus, & ex cauſa oneroſa conceſſa non poſſunt à principe reuocari.*
Et quãdo poſſũt reuocari, quomodo, et p quæ uerba rouocatio fiat.
Et ſi conſtet illum uoluiſſe reuocare, an poſſit. num. 25. & 27.
24 *Princeps in contractibus, & illorum reuocatione plenitudine poteſtatis non utitur.*
25 *Princeps, et Papa ad oſeruantiã cõtractus naturaliter obligatur.*
26 *Principem non decet laqueum, & captionem iniicere.*
27 *Priuilegia maximè ex cauſa oneroſa à Papa conceſſa non poſſunt poſt ius perfectè acquiſitum ad libitum ab eo reuocari.*
28 *Priuilegium alicui conceſſum de conſtruendo molendinum in loco ab eo ſatis magno pretio emendo, dicitur, conceſſum ex cauſa oneroſa, & uim contractus habet, & ſequuto implemento eſt ſui natura irreuocabile, & num. 30. & 31.*
29 *Priuilegium, & conceſſio efficitur contractus irreuocabilis, quando in eo pretium, ſeu onus aliquod pecuniarium conſtituitur.*
30 *Priuilegium conceſſum uenientibus ad habitandum in ciuitate aliàs non habitaturis, non poteſt poſtea reuocari in præiudicium eorum, qui uenerunt ad habitandum.*
32 *Obreptio doloſa, & falſæ cauſæ expreſſio gratiã, & cõceſſionẽ, ac etiam illius confirmationem ipſo iure uitiat, & num. 34.*
33 *Obreptionis uitium maius eſt, & magis uitiat, quàm ſubreptio.*
34 *Clauſulæ prægnantes de plenitudine poteſtatis, ex certa ſcientia, & ſimiles nihil operantur in conceſſione, ſeu confirmatione nulla, & inualida.*
37 *Clauſula motus proprij, & ex certa ſcientia non tollit defectum intentionis concedentis, licet tollat ſubreptionem, nec gratiam ultra intentionem concedentis extendit.*
38 *Clauſula motus proprij unita cum alijs clauſulis derogatorijs, & cum quibuſcunque clauſulis non obſtantibus generalibus, & prægnantibus non tollit priuilegia, & alia iura aliquam ſpecialitatis cauſam habentia.*
39 *Clauſula motus proprij non excludit qualitates intrinſecas, nec ad præiudicium iuris alteri perfectè acquiſiti operatur.*
40 *Nec remouet ea, quæ gratiam nullam reddere poſſunt.*
41 *Nec tollit uitiũ expreſſionis falſæ cauſæ, & qualitatis, ſuper qua princeps gratiam, uel priuilegium fundauit, & num. 49.*
42 *Clauſulæ appoſitæ in confirmatione Papæ de ijs, quæ Legatus conceſſit, & diſpoſuit, defectum poteſtatis Legati non ſupplent.*
43 *Derogatio generaliter, uel ſpecialiter facta non derogat diſpoſitioni ad fauorem alicuius factæ, per quã illi fuit ius acquiſitũ, niſi de ea mẽtio ſpecialis, et expreſſa in derogatione facta fuerit.*
44 *Princeps ex cauſa iuſta contractum reuocans, & iuri iam quæſito præiudicans, debet hoc cum recompenſatione, & reſtauratione damni facere.*
48 *Clauſula motus proprij, & ſimiles non tollunt ius alteri perfectè acquiſitum.*
49 *Clauſula omnis etiam ex certa ſcientia, & motu proprio cenſetur ex falſa cauſa, & ob dolum appoſita, nihilque operatur, quãdo quis gratiam, ſeu reſcriptũ ex falſa cauſa, & dolo impetrauit.*
50 *Stylum allegans, debet illum probare.*
52 *Papa ſup reuocatione priuilegiorũ plenitudinẽ poteſtatis habet.*
53 *De priuilegijs cõceſſis, ſeu confirmatis à Papa inferior ſe intromittere non poteſt, nec quicquam in eorum præiudicium facere.*
54 *Iure ſuo aliquem priuare ad principem, & Papam ſolum, & ex cauſa tantum, & non ad inferiorem pertinet.*
55 *Iure ſuo, & ſua poſſeſſione, uel quaſi non debet quis abſque cauſæ cognitione, & non citatus priuari.*
Etiam occaſione reſcripti, ſeu priuilegij à principe conceſſi, nu. 57.
56 *Index de facto, & iuris ordine non ſeruato procedens cenſetur in illo actu, priuatus, & cõtra eũ de ui, & turbatione agi poteſt.*
58 *Clauſula ex certa ſcientia abſque cognitione cauſæ præcedẽte effectum non operatur:*
59 *Et iuncta cũ clauſula non obſtante aliqua lege, uel priuilegio contrarijs, de quibus ſpecialis, & indiuidua mentio facienda eſſet, ſi agatur de præiudicio tertij, & iuris iam quæſiti, quando effectum habere, & operari poſſit.*
60 *Cognitio cauſæ haberi non poteſt, niſi parte præſente, uel legitimè citata.*
61 *Probibitus, & impeditus de facto abſque citatione, & iudiciaria uti re ſua, & iure ſuo, aut ſua poſſeſſione, etiam auctoritate reſcripti, uel priuilegij à princip… quo remedio contra impedientes, & turbantes, & … quę in præiudicium iurium ſuorum factæ fuerunt, … uſque ad num. 66.*
62 *Interdictum uti poſſidetis datur etiam ad intereſſe … præteritæ.*
63 *Interdictum utile uti poſſidetis datur etiam contra turb… prohibentem uti ſeruitute, uel iuriſdictione, uel … mobili cohærente.*
64 *Actio iniuriarum competit etiam contra prohibentes … ſque citatione, ac etiam auctoritate ſuperioris ali… bus, & rebus ſuis uti.*
65 *Turbans, & priuans aliquem ſua poſſeſſione, uel … citatione, & uia iudiciaria auctoritate reſcripti, & … ſibi à principe conceſſi priuatur omni iure ſuo, & … ſui priuilegij, & reſcripti.*
Et priuatus eſt ante omnia reſtituendus.
66 *Reſeruatio iurium, & clauſula ſaluo, et reſeruato quid …*

EPITOME.

Privilegia, ſuper quorum deroga… tradita forma, ut de illis plena, & expreſſa, … bo ad uerbum mẽtio fieri debeat, & maximè … ſa oneroſa cõceſſa, & ex quibus alteri ius ple… diu fuit acquiſitum, nõ reuocari, nec illis … eſſe derogatũ ex alio priuilegio, ſeu decreto … facto cum clauſula motus proprij, & ex certa … & cum derogationẽ omnium, & quorũcun… uilegiorũ quibuſcũque cõceſſorũ, etiã ſi tali… de qbus faciẽda eſſet mẽtio ſpecialis, & indi… ac de uerbo ad uerbũ, & cũ clauſula pro expr… bentes, aliisq́; clauſulis multum prægnanti…

Et huiuſmodi priuilegia non potuiſſe de… ſq; cauſa iuſta, & cognita, de qua cõſtiterit, …

Et qcquid abſq; cauſæ cognitione ad præ… dictorũ priuilegiorũ, & iuriũ ex illis quæſito… quorũ quaſi poſſeſſione quis diu ſtetiſſet, facti… auctoritate reſcripti, uel priuilegij à principe … fuiſſet, non ualuiſſe, hic plenè demonſtratur.

CONSILIVM CXLVI.

IN cauſa nobilis uiri do. Ludouici … ſilardis, quam habet cum dominis … bus creditorum moliturarum, & c… moniarum ſuper quodam molen… cti do. Ludouici, contingit de aliquibus dubi… primo, an ex partito, ſeu decreto Magnifico… minorum Quadraginta uirorum ad fauorem … rum Capitum, & creditorum emanato, & c… to per literas Reuerendiſſimi domini Lega… ctiſſimi domini Noſtri Papæ motu proprio, … certa ſcientia, cum derogatione omnium, & … rumcunque priuilegiorum quibuſcunque c… rum, etiam ſi eſſent talia, de quibus facien… mentio ſpecialis, & indiuidua, ac de uerbo … bum, & cum clauſula pro expreſſis habentes, … que clauſulis multum prægnantibus in for… ſima, ſufficienter derogatum conceſſionib… uilegijs, & indultis ipſius do. Ludouici. Se… an præceptum factum per tunc Magnificum … num Vexilliferum iuſtitiæ piſtoribus in præ… dicti do. Ludouici ualuerit, & ſit ſeruandum … tio, an partitum, & præceptum factum per … corporale, ſeu per uniuerſitatem creditorum … turarum, & creſcimoniarum, quo omnibus … gulis creditoribus dictæ uniuerſitatis ſub p… ſionis eorum crediti maculatum fuit, q… deberet accedere ad molẽdum ad molendi…

ſer Ludouici,ſed ſolum ad molendina ipſorum cre-
ditorum, potuerit in damnum, & præiudicium di-
cti ſer Ludouici de iure fieri: Et quo temedio ſit ipſi
ſer Ludouico aduerſus dictos creditores, & eorum
capita ſuccurſum. ¶ Quoad primum uidetur primo
aſpectu dicendum eſſe, ꝙ ſufficienter priuilegijs, &
concesſionibus ſer Ludouici ſit derogatum, primo
† per clauſulam illam derogatoriam pro expresſis
habentes, etiam ſi talia eſſent, de quibus facienda eſ
ſet mētio ſpecialis, & indiuidua, & de uerbo ad uer-
bum appoſitam in literis apoſtolicis ipſis dominis
Capitibus concesſis, per quam apparere dicitur de
mente cōcedentis, ꝙ uoluerit reuocare omnia, &
quæcunque priuilegia præcedentia alijs perſonis cō
ceſſa, etiam ſi talia eſſent, in quorum reuocatione
mentio ſpecialis, & de uerbo ad uerbum de illis fie-
ri deberet, quia ſi aliter diceremus, ſequeretur, ꝙ
princeps ſucceſſori legem imponeret contra tex. in
c. innotuit de electio. & quodāmodo per indirectū
auferret illi poteſtatem, quam habet, reuocādi priui
legia contraria cum huiuſmodi clauſulis conceſſa,
quod minime dicendum eſt, arg. l. ſi quis in princi-
pio cum ibi not. ff. de leg. 3. Sæpe enim eueniret, ꝙ
princeps non poſſet, etiam ſi uellet, priuilegia ſic
conceſſa reuocare, ut quando priuilegia huiuſmo-
di non poſſent haberi, nec reperiri fortè propter
antiquitatem, uel caſum, & ideò cum de illis men
tio indiuidua, & de uerbo ad uerbum fieri non
poſſet, princeps ea tollere non ualeret, quod non eſt
dicendum, ergo ad tollendum huiuſmodi priuile-
gia ſufficiunt uerba generalia, & prægnantia, ut uo-
luit Franciſ. Aret. dicens hanc opinionem eſſe uerio
rem in c. 1. in fin. 6. col. de reſcrip. ex mēte Federi de
Senis in conſ. 47. & Abb. in c. cum inſtantia, de cenſi
bus quicquid dixerit ipſe Feder. in conſi. 237. quem
plures alij ſequuti fuerunt: Et hanc primam opinio-
nem Aretini, & Federici, in d. coſi. 47. ſequi uidetur
Alex. in conſi. 134. uol. 1. qui deciſionem Federici in
hoc multum commendat. ¶ Secundo huiuſmodi
decretum dominis Capitibus conceſſum fuit confir
matum motu proprio, & ex certa ſciētia Papæ cum
clauſulis ſupradictis derogatorijs multum prægnan
tibus, quæ clauſula motus proprij, & ex certa ſcien-
tia de per ſe etiam operatur derogationem eorum,
de quibus aliàs ſpecialis, & expreſſa mentio eſſet fa-
cienda etiā de uerbo ad uerbum, ut in terminis uo-
luit Roma. in conſi. 327. quem refert Felin. in c. non
nulli in fin. 6. col. in 2. ampliat. de reſcrip. ergo cum
in caſu noſtro facta fuerit confirmatio motu pro-
prio, & ex certa ſcientia, & cum clauſulis multum
prægnantibus, & ſpecialibus, dicetur ſufficienter de
rogatum priuilegijs, & conceſſionibus illorum de
Ghiſilardis, quia † ſi clauſula motus proprij per ſe
ſufficeret, ergo magis iuncta cū clauſulis derogato-
rijs prægnantibus, & ſpecialibus, quia duo uincula
magis operantur, & ſtringunt, quam unum ſimplex.
c. 1. de treuga, & pace, authen. itaque, C. communi,
de ſucceſſio. & ita ſequitur Io. de Imo. poſt Domin.
in c. quia propter de reſcrip. & in c. 1. col. pen. de fil.
presby. in 6. & Roma. in conſi. 327. & habetur latè p
Felin. in c. accedētes in 4. col. uerſi. ſoleo de præſcri.
qui allegat Bar. in l. uacuatis, C. de decurio. lib. 10. &
hanc conſequentiam in terminis facit Alex. in cōſi.
33. in 5. uol. in fi. uer. & habetur per Feli. in c. cōſtitu
tus, in 4. col in 4. limitatione extra de reſcrip. ubi re-
mouet unum, quod contra obiici poſſet, hoc eſt, † ꝙ
clauſula motus proprij non ampliat gratiam ultra
intentionem concedentis, & ultra id, quod uerba
important, ut in c. ſi motu proprio cum ibi not. de
præben. in 6. dicit enim hoc uerū eſſe, quando eſſet
appoſita ſimplex clauſula motus proprij, ſecus ſi eſ-
ſet appoſita ſimul cum alia clauſula derogatoria nō
obſtātibus, &c. Et præſertim ſi clauſula derogatoria
non eſſet generalis, & in forma communi, ſed ſpe-
cialis, & multū prægnans, ad tradita per Imo. & Do-
min. in d. c. 1. de fil. presby. in 6. ¶ Tertio prædicta
5 corroborantur, † nam in caſibus, in quibus etiam de
iure aliàs eſſet facienda derogatio ſub certa forma,
& per clauſulas ſpeciales, ac indiuiduas, ſi de ſtylo cu
riæ ſit apponere clauſulas generales non obſtātibus,
uel clauſulam illam, etiam ſi talia eſſent, de quibus
ſpecialis, & de uerbo ad uerbum facienda eſſet men
tio, uel illam pro expreſſis habentes, tunc ſeruādus,
& attendendus eſt ſtylus curiæ adeo, ꝙ cēſetur ſuffi-
cienter derogatum ad tradita per Felin. in d. cap. nō-
nulli, in fin. 6. col. & in d. c. accedētes in 4. col. Et ideò
Feder. de Senis, in d. conſ. 47. quē ſequuntur Aret. in
d. c. 1. de reſcrip. & Alex. in conſi. 124. uolu. 1. uoluit,
ꝙ clauſula pro expreſſis habentes, & illa non obſtan
tibus priuilegij quibuſcunque, etiam ſi talia eſſent,
de quibus ſpecialis, plena, & expreſſa mentio facien
da eſſet, uel alia ſimili prægnans derogationem quo
rumcunque priuilegiorum ſub quauis forma cōceſ
6 ſiorum operentur. Sed † de ſtylo curiæ eſt, ut in dero-
gationibus priuilegiorum nō requirantur clauſulæ
derogatoriæ, indiuiduæ, & ſpeciales, ſed ſufficiant
clauſulæ generales, & ſpeciales, quibus priuilegijs cō
trarijs derogetur per illa uerba, etiam ſi talia eſſent,
quibus expreſsè, & ſpecialiter, & de uerbo ad uerbū
eſſet derogandum, abſque eo, quod de prioribus pri
uilegijs mentio in indiuiduo fiat, & forma in illis tra
dita ſeruetur, ut uoluit domin. Cardi. qui de hoc ſty-
lo curiæ atteſtatur, in clemen. 1. de ſepultu. & habe-
tur per Anto. de But. in ſuo conſi. 55. aliàs in conſi. 2.
ergo, &c. ¶ Quarto quamuis priuilegia illorum de
7 Ghiſilardis haberet uim cōtractus, tamen † princeps
potuit illa reuocare ex cauſa maximè utilitatem pu
blicam cōtinente, & ex cauſa iuſta de nouo ſuperue
nienti, arg. l. item uerberatur, ff. de rei uendica. l. lu-
cius cum ibi no. per Bar. ff. de euictio. per Moder. in
c. quæ in eccleſiarum de conſtit. & in c. 1. de proba-
tio. & p Anto. & Imol. in c. cum M. in 4. col. & in c.
eccleſia ſanctæ Mariæ de conſtitu. & per Bal in l. fin.
ff. de ſenatoribus: Et dicunt Innoc. Abb. & alii poſt
gl. in c. nouit de iudi. & in d. c. 1. de probatio & Paul.
de Caſt. in l. digna uox, C. de legibus, ꝙ princeps de
poteſtate abſoluta, & extraordinaria poteſt reuoca-
re priuilegia, & conceſſiones, quæ in uim cōtractus
tranſiuerunt; Et domi. Cardi. in cōſi 86. incip. do. Ni
co. conſuluit papam potuiſſe ex cauſa irritare cōtra-
ctum ſolenniter irritum inter Bononienſes, & Du-
cem Ferrariæ ſuper quibuſdam caſtris ex eo, ꝙ ſuper
rebus iuriſdictioni Papæ ſubiectis conuenerāt, & ip-
ſi contrahentes Papæ ſubditi erant. ¶ Sed his omni-
bus non obſtantibus, contrarium in puncto iuris ue
rius eſſe ex pluribus rōnibus exiſtimo, & in primis,
8 qa † in reuocatione priuilegiorum, quæ regulariter
decet perpetuo eſſe māſura, c. decet, de reg. iur. in 6.
requiritur. ut forma in ipſis priuilegiis tradita ſerue-
tur, nec ſufficeret clauſula etiam illa prægnans, non
obſtantibus quibuſcūque priuilegiis in contrarium
facientibus, & de quibus eſſet faciēda mentio ſpecia
lis, & indiuidua, etiam ſi talia eſſēt, de qbus mētio de
uerbo ad uerbum fieri deberet, nec etiam illa clauſu
la pro expreſſis habētes, ut eſt gl. ſingularis in c. inqſi
tores in uer. expreſsè de hæreti. in 6. per quam ita in
terminis uoluit Alex. in conſ. 122. in 4. col. uol. 4. ubi
hoc multū cōmēdat, & extollit, dicēs oēs doct. Italię
excepto uno, ita tenuiſſe: Et Fel. hāc opi. tāquā cōem
ſequitur, in c. accedētes, de præſcri. in 4. col. & Arch.

in gl.ſummæ,25.q.2.Et dicit Bal.in c.ſup literis,de re
ſcrip.in 6.col.ꝙ clauſula ꝓ expreſſis habētes nō ope
rat idē,qđ ſi uerè eſſet expreſſum,quia illa eſt captio-
ſa,& iuri cōtraria;& facit id,qđ plenè ponunt,& exa
minăt Moderniſs.in tract.de benefi.in 3.parte,in 14.
q.ubi plenè cōcludūt,priuilegiū ſemel à principe cō
ceſſum debere eſſe perpetuū,d.c.decet,& c.1.25.q.2.
Et ideò ꝑ clauſulas generales etiā prægnātes, quales
ſunt illę,nō obſtātibus qbuſcūq;priuilegijs cōtrarijs,
etiā ſi eſſent talia, de qbus eſſet faciēda mētio expreſ
ſa,& de uerbo ad uerbū, & ut eſt illa ꝓ expreſſis ha-
bētes,nō dicitur ſufficienter eſſe derogatū,niſi in ſe-
quēti priuilegio cōtrario alteri cōceſſo fieret mētio
de primo priuilegio expreſsè, & ſpecificè, & de for-
ma,de ꝑſonis, & nominibus:Et hoc maximè dicēdū
ē,quādo primū priuilegiū eſſet ex cauſa oneroſa cō-
ceſsū, uel in uim cōtractus trāſiuiſſet, ut infra dicet:
Sed in literis apoſtolicis cōfirmationis indulti,& pri
uilegiorū de Ghiſilardis traditur certa forma ſup il-
lorū reuocatione, ut in eorū derogatione reqratur
plena, & expſſa, ac de uerbo ad uerbū mētio de illis,
ergo ad ea tollēdū, illisq́; derogādū nō ſufficit dictū
fuiſſe ī literis aduerſariorū nō obſtātibus priuilegijs,
indultis, & cōceſſionibus qbuſcūq; ꝑſonis cōceſſis,
etiā ſi talia eſſent, de quibus faciēda eſſet mētio ple-
na,ſpecialis,& expreſſa de uerbo ad uerbū,& cū ple-
niori uerborū cōceptione,ueluti cōcludūt doct.ma-
9 gis cōiter,ut ſupra relatū fuit:Et† hæc maximè in ca
ſu noſtro procedunt,in quo agitur de præiudicio,&
dāno iuris iā diu acqſiti illis de Ghiſilardis, q per plu
res annos,& ultra quinquaginta fuerūt in quieta, &
pacifica poſſeſſione molēdi omnibus,& quibuſcūq;
perſonis cuiuſcunque cōditionis,piſtoribus,& indiſ
ferēter oībus ciuibus,& creditoribus moliturarū,&
creſcimoniarū ciuitatis Bononiæ,& habitātibus in-
tra muros dictæ ciuitatis,ꝓut ipſis Ghiſilardis ex for
10 ma ſui indulti cōceſsū fuit:ergo† illo ſuo iure,& dicta
ſua poſſeſſione,uel quaſi nō debuerūt abſque eorum
culpa,facto,& defectu priuari,nec in illa moleſtari,
c.cōquerēte,c.in literis,& c.grauis,de reſtit.ſpoliato
rū,& Bar.in l.1.in princ.& in §.huius,ff.uti poſſidet.
cū ſi.infra allegādis:Nec dicto ſuo iure,ſuaque pacifi
ca,& quieta poſſeſſione debēt cēſeri priuati, & ſpo-
liati,nec in illa moleſtari debēt prętextu uerborū ge
neralium ,& clauſularū etiā prægnantiū appoſitarū
11 in literis apoſtolicis ipſis aduerſarijs cōceſſis,qa† Pa-
pa, ex cuius ore debet rectiſſima ſentētia exire, quæ
cōtra iuſtitiam nulli parcat,ſed unicuique, qđ ſuum
eſt,reddat,c.ex ore, de priuileg.in prin. & cuius iudi
cium prodit de uultu Dei, c. ut noſtrum, de appella.
& c.unico,ut eccleſia.benefi.in princ. nō præſumi-
tur uelle abſque cauſa iuſta , & cognita aliquem ſuo
iure, ſuaq́ue poſſeſſione priuare, immò ſi uellet, nō
poſſet,iuxta ea,quę habentur per Alex.in l.cum he-
redes,in 2.col.in princ.ff.de acquiren.poſſeſs.ne in-
de iniuriarū occaſio naſcatur,unde iura prodire de-
bēt,l.meminerint,C.ūde ui,& ne id,qđ pietate aliq-
bus conceditur,ad aliorū iniuriā redundet,c.cum di
12 cat,& ibi glo.extra de eccleſ.ædifican.Vnde† ſi prin-
ceps alicui cōcedat in loco publico ædificare, intelli
gitur ſine alterius iniuria,l.2.§.ſi qs à principe, ff. ne
quid in loco publ ſic enim ſemper ſunt interpretāda
beneficia principis,ne incipiant eſſe iniqua,prout eſ
ſent,quando alteri ſine cauſa præiudicarent, ut ha-
betur latè per glo.in d.c.cum dicat.Hinc dixit Alex.
in cōſi.25. in 2.col.uol.2.ꝙ priuilegiū principis ſem
per debet intelligi conceſſum abſq; præiudicio ter-
tij,& iuris alteri quæſiti, c. ſuper eo, de offic. delega.
etiam ſi in priuilegio eſſent appoſitæ clauſulę dero-
13 gatoriæ prægnantes:† Et uolūt domini de Rota in de

ciſ.858.incip.dominus papa,in 4.col.uerſ...
dū punctum,aliàs eſt deciſ.32.ſub tit.de pr...
quis,ꝙ per quaſcūq;clauſulas inhibitorias...
ſtantiū appoſitas in literis apoſtolicis ius al...
quæſitum non tollitur,ſed dicūtur apponi...
dū, & exequendū gratiā impetrantis,clem...
ben.& habetur per Io.Mona.& Archid.in c...
bus,de reſcrip.in 6.c.ei,cui,de præben.in 6...
d.deciſio. pleniſſimè adductis. Hinc etiā di...
14 †ꝙ ſi princeps ex ſuo cōtractu ſubiiceret rē...
aut ciuitatem alicui oneri, uel iuriſdictioni...
quamuis ipſe ad obſeruātiam cōtractus obli...
c.1.cum materia,extra de prob.tamen talis...
ctus, & obligatio facta à principe ſubditis,...
præiudicio ageretur,nō noceret, niſi illis cō...
tibus,ita uoluit Hoſtiē.in c.dilecti,de maio...
quē Io.An.D.Ant.& alij,ibi ſequūtur,& Ba...
generali,ſi de feu.fue.cōtro.inter dom.& in...
que in pen.col.C.de ſeruis fug.cū ſi.quæ alle...
in d.c.1.de proba.in 4.col.qui etiā dicit,Bal...
donationē Cōſtātini factā eccleſiæ Romanæ...
ſe ex eo,ꝙ de cōſenſu populi Romani facta...
nō fuiſſet ualida, quia ſubditorum nō inte...
re dominos,ſicut è cōuerſo, ut dixit Inn.in...
propè fin.1.glo.de pręſcrip.Et ubicūq; ſub...
& intereſſe aliquod prætēdere poſſunt,pro...
compoſitio,& cōcordia per dominū,aut p...
facta,ſubditis non conſentientibus,ad con...
dicium nō ualet, ut colligitur ex uerbis Inn...
ctis, in gl.in uer.appellationē, in fi.de appe...
in c humilis,in 2.col.propter rōnē gl.ibi de...
15 obed.Et† Feli.in c.nōnulli, in prin.col.23...
de reſcript.ex mente Abb.& Bar.quos alle...
ꝙ priuilegium cōceſſum etiam ad publica...
nō ualet ad dānū,& præiudiciū tertij nō cō...
16 Et† idem Feli. in c.ad aures,de reſcrip. quē...
Moder.ī tract.de beneſ.in 3.par.in 14.q.14...
ꝙ clauſulę generales,qualis eſt illa motus p...
illa pro expreſſis habentes,& illa nō obſtā...
uilegijs contrarijs quibuſcūq; cōceſſis, etiā...
eſſent, de quibus de uerbo ad uerbū, & c.nō...
importare, ꝙ cenſeatur eſſe de mente Papæ...
giū in præiudicium tertij concedere,Secus...
iudicio tertij non ageretur,nā tunc huiuſmo...
17 ſulæ ſuū effectū operarentur:Et† Abb.in d.c...
cat, de eccle.ædific. in 3.notabili dicit, ꝙ pri...
etiam conceſſum cauſa pietatis,& publica...
eſt ſtrictiſſimè intelligēdū,ne ꝓiudiciū tertio...
quia ſemper debet intelligi abſque præiudic...
& iuris alteri quæſiti, etiam ſi in priuilegio...
poſitæ clauſulæ derogatoriæ,& prægnātes ſp...
Io.An.& ab alijs,in c.cauſam,de teſti.& ab...
18 conſi.25.in 2.col.uol.2.† Et Bar.in l.ambitio...
col.ff.de decre.ab ord.facien.inquit,ꝙ con...
uitatis non poteſt facere ſtatutum,nec aliq...
nere uigore arbitrij generalis ſibi conceſſi,...
ius alterius iam perfectè acquiſitum tollatur...
quitur Fel.in d.c.quæ in eccleſiarū: Quod d...
mè facit ad caſum noſtrum , ꝙ dominus Ve...
& domini Quadraginta nō potuerint ꝑ ſua...
mata,ſeu partita aliquid in præiudicium iur...
fectè Ghiſilardis acquiſiti facere,nec diſpo...
19 nimmò† ſi princeps expreſsè aliquid in præ...
alterius, & ſui iuris quæſiti concederet, de...
ligi de leui,& modico præiudicio, & nō de...
& magno,ut eſt gl.fin.in l.ſi cum hærede.ff...
lia.quam adhoc ponderat Iaſ.in l.fin.ff.de...
princ.in 5.col.uerſi. itē perpetuo: Sed in ca...
agitur de enormi, & magno damno, ac p...
20 cio illorum de Ghiſilardis, ergo &c.† p...

uerba priuilegij debēt intelligi,ut ſint ſuperflua, pa-
rūq; uel nihil operētur,quā q tertio dānū quoad ius
quæſitum indebitè inferant c.ſuggeſtum,de decim.
c.quid p noual.,de uerbo. ſignificatio. c.dudum,de
priuilegijs,gl.in c.cauſam in uer rationi,de teſtibus:
Et ideò † priuilegium lite pēdente in præiudicium al
terius partis impetratū non ualet d.c.cauſam, & ibi
glo.in uer.nouiter,& cauſa quoad hunc effectum di
citur pēdere,ſtatim quo dati ſunt iudices, ad tradita
per gl.in uer commiſimus,in d c.cauſam quia † pri-
uilegium,q nimis enormiter aliū lædit,& alteri prę
iudicat,nō ualet d.gl.ī uer.rationi,& facit id,qđ uo-
luit Gaſpar Caldari.in conſi 78.cū ſequen.ſm ordi-
nē libri,quē habeo nō impreſſum.¶ Secundo princi
paliter pro hac parte ſic arguo,† ubicūque princeps
alicui priuilegiū cōcedit cum derogatione quorum
cūque priuilegiorum cōtrariorū cū clauſulis etiam
multū prægnantibus,de quibus ſupra,nunquā cenſe
tur,nec dicitur uelle derogare,ac præiudicare priui
legijs,& conceſſionibus alteri conceſſis,quæ in uim
cōtractus tranſiuerunt,niſi eſpreſsè,& ſpecialiter de
cōtractu,ſeu quaſi cōtractu ſpecialis mētio facta fue
rit,immò ſi cōtractus,uel quaſi cōtractus fuiſſet à ſu
periore cōfirmatus,& approbatus,ſatis non eſſet de
illo cōtractu,uel quaſi mētionem facere, niſi etiā de
illius cōfirmatione à ſuperiore facta mētio fieret, ut
habetur per gl.notabilē,in clem.2.§.pen. in uer. pa-
cta,de ſepultu.ibiq; Card.Io de Imo & alij,& ſequi-
tur Roma.in ſingul 8.incipiē.qđ diſpoſitio,& Alex.
in conſi.22.ī 2.col.& in cōſi 103.uol.4.Et Abb. in c.
nouit,de iudic.in prin.in 7.col. poſt Bar in l hi,qui,
ff.de iure immunita.& in l qđ ſemel,ff.de decre. ab
ordi.facien.cū ſi dixit, q priuilegiū cōceſſum,qđ in
uim cōtractus trāſiuit,ut qa fuerit cōceſſum ob cau-
ſam onerōſam,uel ut quid per impetrātem fieret,&
adimpleretur,non poteſt à principe reuocari,nec ei
derogari,ſi impetrās pro parte ſua adimpleuerit: Et
Paul.de Caſt.in conſi 230.incipien.uiſis,& pondera
tis omnibus ſupra ſcriptis,in 1.uol.in fi. 2.col.ꝓpriè
loquens in hac materia dixit,q ſi alicui ſubdito non
in uim legis fuit cōceſſum priuilegiū,per qđ trāſlatū
fuerit aliquod ius formatū, ut dominiū, quel quaſi,
ſeu uſus,uel uſusfructus,& ſic ius aliquod formatum
perpetuo tranſlatum fuerit,tunc tale priuilegiū tan-
quam continēs uim contractus à principe reuocari
non poteſt,niſi ex iuſta cauſa,uera,& expreſſa, ſi au-
tem tranſlatum non fuiſſet ius formatū,ut cōtingit
in priuilegijs negatiuis,puta q quis ad onera nō co-
gatur,uel q nō poſſit, niſi ſub tali iudice conueniri,
tunc talia priuilegia reuocari poſſent,dūmodo ſpe-
cialis mētio de ipſis fieret, iuxta notata in c.1.de re-
ſcript.p Aret.& alios qui dicūt ſpecialem mētionem
eſſe factā,quādo dictū eſſet,nō obſtātibus quibuſcū-
que priuilegijs,de qbus mētio ſpecialis, & de uerbo
ad uerbum faciēda eſſet.Sed in caſu noſtro Ghiſilar
dis conceſſum fuit indultū,& priuilegiū in uim con-
tractus,ut infra dicetur, & p illud in ipſos trāſlatum
fuit quoddam ius apparens,& formatum,ut ex teno
re priuilegij ipſorū colligitur, ergo abſque iuſta, &
uera cauſa reuocari nō potuit, immò in reuocatiōe
non ſufficerent clauſulæ illæ generales, quibus aliàs
priuilegia poſſunt reuocari,per quæ ius aliquod for-
matum non transfertur,ut eſt de mēte Pauli de Ca
ſtro in dicto conſilio,qui in hoc differētiā facit inter
priuilegiū transferens ius formatum,& priuilegium
non trāſferens ius formatū, & ibi plura alia adducit
ad probandū,q † princeps,qui in alijs poteſt plenitu-
dine poteſtatis uti, illa in cōtractibus reuocandis nō
utitur,ut etiam habetur per Modern. in d.c.1.de ꝓ-
bationib.Et dicit Bal. in l.ex imperfecto, C.de teſta-
mentis in fine,q princeps in cōtractibus non utitur
plenitudine poteſtatis,ſed iure communi,ut etiā uo
luit Paul.de Caſt.poſt Cynum in l.digna uox, C. de
legibus,& Bal in c.1.§.ad hęc,in 5.col.uerſ.item no
ta ex gl de pace iura firman.in uſu feudorum, & fa-
ciūt ad propoſitum plenè dicta p dominum Cardi.
in ſuo conſilio 147.incipien. dominus noſter papa,
25 in ult.col.qui præſupponit,† q etiam in caſu, quo cō
ſtaret Papam uoluiſſe reuocare conceſſionem à ſe
factam,quę uim contractus haberet,& eſſet alicui fa
cta ex cauſa onerōſa,non poteſt illam ex pluribus ra
tionibus reuocare , tum quia princeps ad obſeruan-
tiam contractus tenetur,ut ſupra & ipſe in cōtracti-
bus maximè onerōſis, qualis eſt in caſu noſtro, non
utitur plenitudine poteſtatis, ſed de iure communi,
tum quia princeps, & Papa naturaliter ad oſeruan-
tiam contractus obligatur, l.1.ff.de pactis, & c 1.eo.
tit.cum ibi not & ipſe nō poteſt tollere ea, quæ ſunt
de iure naturali , & talis obligatio naturalis efficax
eſt ad agendum,ſolāque actionem producit,ex quo
ſolum naturaliter,& nō ciuiliter poteſt obligari per
tex in d.c.1.de probationibus, & ibi Moder. in fi.2.
col.& ita tenet Anto.de Butri.in c.quę in eccleſiarū,
de conſtitutionib.col.pen.& faciunt notata per Bal.
in l.reſcripta ad finem, C de precibus impera. offe-
ren.per Bart.in l eleganter,§.ſeruus pactionis per il-
lum tex.ff.de dolo, tum quia in terminis noſtris eue
niret,prout etiam in terminis,in qbus conſuluit do-
mi. Cardin. q Ghiſilardi grauiter fuiſſent decepti,
nam ſub hoc prętextu maximam pecuniarum quan
titatem expoſuerunt in emendo locum , & in con-
ſtruendo domos,& molendinum,non aliàs emptu-
26 ri nec ædificaturi,& † ſic Papa laqueū,ſeu captionē
iniecisset, quod principem nō decet,c. de uiduis,27.
q.1.c per tuas de donatio.& Io.An.in c.1.in ult.col.
27 de conceſſio. præben. in 6.Prætereа † ſi Papæ liceret
ad libitum reuocare priuilegia à ſe cōceſſa maximè
ex cauſa onerōſa,& poſt ius perfectè acquiſitum,ꝓfe
ctò catholici ſcandalizarentur , quod quidem Papa
non intendit,c.nihil,de præſcript.& ob hoc ipſe pa-
titur,ut ſuo mandato,ſi alium exaſperat,non parea-
tur,c.ſi quādo,de reſcriptis,& l nemo, C de ſenten.
& interloquuto.omniū iudicum:Quod autem ſcā-
dalizarētur,de ſe patet,nā grauiſſimum eſſet, q acq
ſitum multis ſudoribus, & ſumptibus in totum, uel
in partem nobis auferretur,illoq; abſq,culpa noſtra
priuaremur. c.ſuper hoc, de renunciat. c. accedens
il 2.ut lite nō conteſt. & l.cum de indebito de proba
tionib.Itē eſſet ignominioſum ſedi apoſtolicę pecu-
nias ab impetrantibus pro expeditione priuilegiorū
accipere,& exhaurire,deinde priuilegia illa reuoca-
re;Vnde ex his dicendum eſt Papam per uerba illa
generalia,& prægnantia uoluiſſe huiuſmodi priuile
gia ob cauſam,& ex cauſa onerōſa conceſſa reuoca-
re,alioquin ſi Papa ita facilè priuilegia huiuſmodi
poſt cauſam pro parte impetrantis adimpletam , &
poſt maximos labores ſuos , & ſumptis reuocaret,
profectò uehemens generalis eccleſiæ ſtatus turba-
tio,& alia mala ſequi poſſent . Et præcauenda ſunt,
quę obſeruari ſine magna,& manifeſta decoloratio
ne non poſſunt, c. & ſi illa, 1.quæſt 7. ac etiam Papa
ſciens non eſſe ex cauſa rationabili ſuo præcepto pa
ritum,patienter tollerare debebit,d.c.ſi quando. Et
præcipuè in caſu noſtro ſtandum omnino eſt con-
ceſſioni Ghiſilardis factæ , attentis meritis ſer Bar-
tholomęi, cui facta fuit , & domini Nicolai iurecō-
ſulti eius genitoris , nec non ſer Ludouici eius filij,
qui fuerunt ſemper fautores , & deuotiſſimi Sanctæ
Romanæ eccleſiæ,arg c.ſignificauit de pœniten. Ex
quibus omnibus do.Cardin.in dicto conſilio conſu-

luit, in ſimili cōcludendum eſſe, ꝙ reuocationi priui
legiorum, de qua habetur in literis aduerſariorū, nō
adfuit præſumpta uoluntas Papæ, nec illi aſſiſtit, im-
mò reſiſtit honeſtas, & iuſtitia, à qua nunquam eſt re
cedendum, arg. c. magnę de noto. Et ita conſulendo
reſidet Cardin. per prædicta, quæ nobis optimè ad ꝓ
poſitum noſtrum inſeruiunt, illudque conſiliū doct.
communiter in d. c. 1. de probationibus approbant.
28 ¶ Quòd autē in caſu noſtro † cōceſſio, & priuilegiū
Ghiſilardis conceſſum ſapiat quaſi cōtractū, uimq;
contractus habeat, & cōſequenter regulariter cēſea
tur ſui natura irreuocabile, ꝓbatur primo ex eo, ꝙ
fuit conceſſum non ſimpliciter, ſed ex cauſa onero-
ſa, & correſpectiua, hoc eſt, ut haberēt licentiam cō-
ſtruendi, & ædificandi unum molēdinum in loco il-
lo ab eis ſatis magno pretio emendo, ad quē locum
emēdum dicti Ghiſilardi nullo modo fuiſſent indu-
cti, niſi ius, & licentiam molendinū in dicto loco cō
ſtruēdi habuiſſent, immò illis ualdè dānoſum fuiſſet
locū eū tanti emere, ſi hanc licētiam nō habuiſſent,
uel ędificatū tollere tenerētur, uel iure ipſis cōceſſo
uti prohibiti eſſent, ꝓut in literis ſui indulti habetur,
& de ſe patet: ut igitur ipſi Ghiſilardi ius cōſtruendi
molēdinum haberēt, maximam pecuniarū quātita-
tem expendiderunt in emēdo locum, in cōſtruendo
molēdinum, & in expediendis literis apoſtolicis cō
ceſſionis, & cōfirmationis, & ideò cū hoc habeāt ex
cauſa graui, & oneroſa, talis cōceſſio dicitur ſapere
uim cōtractus, & cōſequenter ſui natura irreuocabi
lis cēſetur ꝑ ea, quæ uoluit Abbas, in d. c. 1. de proba.
in c. nouit, de iudicijs, & in c. quæ in eccleſiarū de con
29 ſtitutionib. Et † dicit Bal. in l. qui ſe patris, C. unde lib.
quē refert, & ſequit̄ Fel. in d. c. 1. de proba. in 3. col. ꝙ
quādo in cōceſſione principis, quæ in priuilegiū ſo-
nat, cōſtituitur preciū, ſeu onus aliqđ pecuniariū, ta-
le priuilegiū, ſeu talis cōceſſio efficitur cōtractus irre
uocabilis, & facit l. fundi, C de fund. patrimo. lib. 10.
& l. 2. & fi. C. de loca. p̄d. ciui. lib. 11. cū ſi. alleg ꝑ Paul.
de Caſt. in d. conſi. 230. & idē in d. l. digna uox, C. de
30 legib. Pręterea † ex quo dicti Ghiſilardi īducti fuerūt
ad emēdum ſatis magno precio locū illū, & domun
culā cum rota, quia ipſis fuerat à Reuerēdiſſimo do-
mino Legato, & à Regimine ciuitatis Bononiæ con
ceſſum ædificare, & erigere molēdinū, aliàs locum
illum nō empturi, niſi habuiſſent hanc licentiam, &
ius perpetuum habēdi molēdinum cū modis, & ca-
pitulis, de quibus in literis ſuæ cōceſſionis, ſequitur,
ꝙ huiuſmodi cōceſſio ſapit cauſā oneroſam, & uim
cuiusdam quaſi contractus innominati habere dici
tur per ea, quæ in ſimili uoluit Pau. de Caſt. in d. l. di-
gna uox, dum loquitur de ſtatuto facto, ſeu de priui-
legio conceſſo uenientibus ad habitandum in loco,
ſeu in ciuitate aliàs nō habitaturis, ꝙ tale priuilegiū
poſtquam uenerint ad habitandum nō poteſt reuo-
cari ad præiudicium illorū, quibus ius erat iā acqui-
ſitum, nam ex hoc dicitur celebratus contractus qui
dā innominatus cū illis, qui ad habitandū uenerunt,
& cum ex parte habitātium adimplemētū ſequutū
fuerit, pęnitētię, & reucationi amplius nō eſt locus,
ut ibi concludit Paul. de Caſt. quē doct. cōiter ſequū-
tur. Rurſus Ghiſilardis ad effectū, ut emerēt dictum
locum cū domuncula pro fabricādo unum molen-
dinum ad utilitatem habitantium tàm in ciuitate,
quàm extra, fuit facta conceſſio, & datum priuilegiū
cōſtruēdi dictū molēdinum, & faciēdi, ac adimplē-
di ea, de q̄bus in literis domini Legati, & cōfirmatio
nis apoſtolicæ habetur, ergo ſequitur, ꝙ ex hoc dici-
tur quidā contractus innominatus celebratus, & ipſi
cēſentur hoc ius, & priuilegiū habere potius ex cau-
ſa oneroſa, q̄ ex mera liberalitate, ſicut in ſimili uo-

luit do. Card. in d. cōſi. 47. & ideò talis cōceſſ[...]
tura poſt ſequutum adimplementū, & ius qu[...]
31 dicitur eſſe irreuocabilis ꝑ prædicta. Et † quan[...]
cauſa iuſta ſaltem inter ſubditos talis conceſſ[...]
uocabilis, ut concludunt omnes maximè mo[...]
ibi Fel. in d. c. 1. de probat. & in d. c. quæ in eccl[...]
l. item uerberatum, ff. de rei uendica. & uolui[...]
l. fi. ff. de ſenator. Imo. & Ant. in c. cū M. de cō[...]
licet cauſa publicā utilitatē cōcernens, & ut fr[...]
euitētur, uideatur eſſe iuſta cauſa reuocandi [...]
l. item uerberatū, & ita pōt intelligi tex. in l. co[...]
agri, cū gl. ff. de publica. ſecundum Paul. de Ca[...]
cōſi. 230. in ult. col. Et in caſu noſtro etiā Papa [...]
uerēdiſſimus dominus Legatus, & dominus V[...]
fer iuſtitiæ unà cum Regimine cōceſſerint cre[...]
bus moliturarum, & creſcimoniarū priuileg[...]
indultū cū derogatione eorum, quæ fuerunt q[...]
cunque perſonis cōceſſa, & cum fecerint ob p[...]
utilitatem, & ut fraudes tollerētur, & euitare[...]
in literis ſuis cōtinetur, & ex his uideretur di[...]
ob has iuſtas cauſas de nouo ſuperuenientes p[...]
gia, & cōceſſiones dictorum de Ghiſilardis, [...]
uim cōtractus haberēt, reuocari potuerint, [...]
co, ꝙ cauſę conceſſionis, & reuocationis, ſeu[...]
tionis allegatę in proclamatibus, & mādatis [...]
diſſimi domini Vicelegati, & Regiminis, & [...]
ris Sāctiſſimi domini noſtri dictis creditori[...]
ceſſis ueræ in ſe nō fuerunt, ſed falſæ, & alle[...]
obreptionē doloſam dictorū creditorum ad[...]
cium eorum, qui molēdina extra ciuitatē Bo[...]
32 habebāt, † quę obreptio doloſa, & expreſſio [...]
ſæ ipſo iure uitiat gratiam, & cōceſſionem di[...]
ditoribus factam, ut eſt tex. ibique doct. ma[...]
der. in c. in literis, extra de reſcript. & faciunt [...]
uoluit Pet. de Anch. in conſi. 184. incip. uiſis [...]
33 rum, quia † ut dicunt Inn. in c. cū dilecta, de re[...]
& do. Ant. in c. ex parte, de capel. mona. & Al[...]
conſi. 60. in finalibus uerb. in 2. uol. uitium ob[...]
nis maius eſt, q̄ ſubreptionis, quoniā obrep[...]
ſemper in ſe cōtinet, ſed nō ſubreptio, & ideò [...]
uitiat, ut ibi: nam Papa motus ex informatio[...]
ta ex literis, & cōceſſionibus Reuerendiſſimi [...]
gati, & ex proclamatibus factis pro parte Ma[...]
do. Vexilliferi iuſtitiæ, & Regimini ciuitatis [...]
nię confirmauit, & ita conceſſit cū pleniori [...]
tione, de qua habetur in literis ipſis creditor[...]
34 ceſſis: quæ informatio uera nō fuit, & † ideò [...]
tio dictæ cauſæ iuſtæ, quæ tamen falſa fuit, & [...]
petrantium expreſſa, reddidit conceſſionem [...]
gati nullam, & inualidam, & conſequenter co[...]
firmatio, & conceſſio ſedis apoſtolicæ inuali[...]
& non potuit conceſſionem Legati cōfirma[...]
cōualidare per ea, quæ uolunt Archidiaco. & [...]
nic. in c. cenomanenſem, 56. diſtinct. & do. d[...]
in deciſio. 619. ubi dimembratio unius eccl[...]
à Legato de latere, & poſtea à ſede apoſtolic[...]
mata cum clauſulis pregnātibus, de plenitu[...]
teſtatis, & ex certa ſcientia, & ſupplentes om[...]
fectum, non ualet, & confirmatio nihil opera[...]
obſtantibus clauſulis appoſitis. nam conceſſ[...]
firmatio fuerunt inualidæ, ita omnis clauſul[...]
ſita per id, quod uoluit gloſa in l. ſi patronus [...]
tronum, ff. ſi quid in fraud. patron. quam [...]
commendat Bal. in quodam ſuo conſilio [...]
filia inſtituta, & in l. ex cautione, in 3. col. C. [...]
numera. pecunia, & habetur per Abbatem [...]
ſilio 72. ergo nec conceſſio Legati, nec confi[...]
Papę cum ſuis clauſulis potuit quicquam op[...]
reuocationem priuilegij illorum de Ghiſila[...]
ea etiam, quæ uoluit Pet. de Anchara. in d. co[...]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

& Felin.in c.ad aures,in fi.6.col.uerſi. quartus caſus, extra de reſcriptis,quia nō ſolum Papa fuit malè informatus,& circunuētus,ſed etiam Legatus,& magnifici domini Vexillifer, & Quadraginta fuerunt ſeducti,ac decepti ab ipſis creditoribus contra ueritatē allegātibus fraudes, deceptiones, & damna rei publicæ, quæ ab habētibus molēdina extra ciuitatē cōmittebantur, qm̄ nulla unquā deceptio,nec fraus cōmiſſa, nec aliquod dānū reipublicæ illatū fuit: & hoc,ꝙ fuerit illatū dānum,& fraudes,ac deceptiones fuerint commiſſæ aduerſus creditores,& Cameram Bononiæ, quamuis fuerit deductū, & allegatū, nunquam tamen probatum fuit,nec ſuper eo cognitū,prout cognoſci,& probari debuit ad hoc, ut priuilegia habētium molēdina extra ciuitatem reuocari,& quaſi cōtractus, ac iura iam diu acquiſita tolli, reſcindi,& inualidari poſſent,& ad hoc, ut iuſtè ſuis quaſi poſſeſſionibus priuari,& in eis turbari ualerēt, alioquin ex ſimplici relatione, & allegatione dictarum cauſarum cōcernentium utilitatem publicam, fraudes,ac deceptiones non potuerunt dicta priuilegia,quæ in uim cōtractus tranſiuerunt, reuocari,nec tolli maximè in præiudicium iurium iam acquiſitorū,ut cōcludunt doct. omnes, in d.c.1.de probat.in d.c.quæ in eccleſiarum, & in l.fi. C.ſi contra ius, uel util.pub.dicentes, principem poſſe tollere ius alteri iam quæſitum,& reuocare cōceſſiones factas etiam in uim contractus ob iuſtam, & legitimam cauſam, puta propter publicam utilitatem, & ad euitandum ſcādala,fraudes,& tumultus,ut in d.l.cotem, §.agri, cum ibi not.intelligunt enim hoc eſſe uerum,quādo uerè cōſtaret,de cauſa huiuſmodi iuſta, & legitima, quia fuiſſet probata,& de ea fuiſſet cognitū, nō autē ſimpliciter allegata:Sed in caſu noſtro nō fuit de huiuſmodi cauſis cognitum,nec probatum,nec de illis uerè cōſtitit,ergo,&c.Præterea dico,† ꝙ ex iuſta cauſa de nouo ſuperuenięti Papa pōt reuocare cōceſſiones habentes uim cōtractus,& ad pręiudiciū iuris iā acquiſitū,quando expreſsè cōſtaret, ꝙ uoluiſſet reuocare,& ita doct.pręfati loquūtur,& intelliguntur,& nō aliter,ſed in caſu noſtro,ut ex prædictis apparet, & ſupra probatū fuit,de intentione,& uoluntate Papæ nō fuit reuocare priuilegia illorū de Ghiſilardis, tū quia ius fuit ipſis iam diu acquiſitū, & ipſi iam diu in quaſi poſſeſſione pacifica fuerunt,tum quia inductus fuit ex falſa cauſa,tum quia conceſsiones illis factæ uim contractus obtinent,tum quia reuocatio huiuſmodi magnū præiudiciū inferret, pluraq; alia ex hoc ſequerentur,quæ de iure ſequi non poſſunt, ergo,&c. Ex† clauſula motus proprij,& ex certa ſciētia poſita in literis dictis creditoribus conceſſis nō extēdit gratiam ultra intentionem,& uoluntatem cōcedentis,ut uoluit Io.An.quē alij ſequuntur,in c.ſi motu proprio,cum ſequen.de præben. in 6.nā licet talis clauſula faciat ſubreptionem ceſſare,tamen defectū intētionis ipſius concedētis non tollit,ut ibi,& habetur,in clem.ſi romanus,de præben.Præterea† ſi clauſula motus ꝓprij eſſet unita etiā cū alijs clauſulis derogatorijs,& cū quibuſcunque clauſulis non obſtantibus generalibus, & prægnātibus, quamuis literarū ſubreptionem tolleret,non tamē tollere priuilegia, & alia iura ſpecialia,& cauſa aliquā ſpecialitatis habentia, ut quando ius aliquod formatum iam eſſet acquiſitum,uel illa in uim cōtractus conceſſa eſſent, ut uoluit Alex. in cōſi.122.in 4.col.uol.4.ꝑ id,qđ uoluit Feder. de Senis in conſi.137.Ant. de But.in c.cū M.de conſtit.l.titius,de obſequiis, Bal.in l. princeps, ff.de legibus,Imo.in d.c.quę in eccleſiarū,Fel.in d.c. accedētes,de pręſcrip.in d.c.nōnulli, & ī c.ad aures, de reſcrip.& ī tracta.quādo literæ apoſtolicæ noceāt

iuri patrona.in 6.col.& ita referunt,& ſequūtur Moder.in tract.de benefi.in 3.parte,ī 14.q.& hoc uoluit Gaſpar Calda.in conſi.72.ſecundū ordinē conſiliorū,quæ non impreſſa penes me extant. l.ſi pater,§.ſi qs,ff.de donatio.& Inno.in c.in noſtra,de iniur.Rur
39 ſus,ueluti ſupra etiam tetigi,†clauſula motus ꝓprij, & ſi qualitates extrinſecas excludit,d.c.ſi motu,non tamen intrinſecas, nec ad dānū, & præiudiciū tertij operatur, ut ius alteri ꝑfectè acquiſitū auferatur, ut uolūt etiā domini de Rota,in deciſ.111.& 112.īcip. licet, &c.in nouis,& in deciſ.445.īcip.motus ꝓprius in antiquis, & plenè ꝑ Felin.in d.c.ad aures,in 6.col.
40 Accedet ad hæc,ꝙ†clauſula motus proprij nō remouet ea, quæ poſſunt reddere gratiā nullā, ut habetur per dominos de Rota,in deciſ.313.incip.Motus proprius in nouis,qui allegāt Io.An.in d.c.ſi motu pro-
41 prio:& † Fel.in d c.ad aures,in 6.col.cum ſequen.in uerſi.quartus caſus,extra de reſcrip.dicit,ꝙ licet motus ꝓprius tollat uitiū ſuppreſſionis,d.c.ſi motu,non tamen tollit uitiū expreſſionis falſæ cauſæ,& qualitatis,ſuꝑ qua Papa ſe fundauit in faciēdo gratiā,& priuilegiū:Cū ergo Papa cōceſſerit motu proprio cōfirmationē,& priuilegiū creditorū ob cauſam falſam, & nō uerā,expreſſam,cōfirmatio,& conceſſio facta debet dici nulla,& inualida,d.c.ſuper literis,cū ſi.ibi per Felin.allegatis,& inter alia eſt optimū conſi.An
42 char.184.incip.uiſis famoſorū.Præterea† cum Papa uſus fuerit his clauſulis non ſuper ijs, quæ ab eo principaliter cōceſſa,& diſpoſita fuerunt,ſed ad cōfirmādū ea,quæ Legatus fecerat,ſeu cōceſſerat,tales clauſulæ in hac confirmatione appoſitæ nō firmāt conceſſionē,& diſpoſitionē Legati,qa defectū poteſtatis Legati nō ſupplēt ꝑ ea,quę not.uoluit Arch.& ſeqtur Domin.in d c.cenomanēſem,56.diſt.& faciūt tradita à dominis de Rota,in deciſ.619. per not. per
43 Inn.in c.1.de trāſac.Adduco etiā id,† qđ uoluit glo. in l decurionibus,C.de ſilentiar.lib.12. ꝙ ubicūque aliqua diſpoſitio ad alicuius fauorem emanauit, per quā fuerit illi ius acquiſitū,ꝑ derogationē poſtea generaliter,uel ſpecialiter factam ei nō dicitur derogatum,niſi de illa diſpoſitione mentio ſpecialis, & expreſſa in derogatione facta fuerit,de qua glo.feſtum facit Bal.in c.1.§.ſancimus quo tem.mil inueſ.per.deb.in l.nō plures,C.de ſacroſan.eccle.in auth.habita,C.ne fil pro pat.in l.ſi cum,ff.de dolo,in l.dotalē, ff.de teſta.milit.in l.1.ff.de conſtit.princ.in c.1.de reſcrip.in c.graue,de offi.ordi.& ī c.ueniēs, de reſcrip. & Roma.in l.hac conſultiſſima, C.qui teſta.fa.poſſ.
44 ¶ Vltimo† quāuis princeps poſſit ex iuſta cauſa reuocare cōtractū,& iuri iam quæſito præiudicare, puta ob publicam utilitatē,ut ſupra, tamē hoc debet facere cū recōpēſatione,& reſtauratione dāni,aliàs præiudicare nō poſſet, ut uoluit Paul.de Caſt. poſt Cyn. in d.l.digna uox,in ultima col.Felin.in d.c.quæ in eccleſiarū,Inno.in c.1.in fi.de renuncia.& Bal.in c.1.§. ad hæc,in 3.col.de pace iuram.firman.Quod quidē in caſu noſtro factum non fuit,ergo,&c. ¶ Et quamuis ex prędictis remaneāt reſoluta illa,quę primo loco ſupra in contrarium adducta fuerunt, tamen, ut clarius ſublata appareāt,ad primum breuiter reſpon
45 deri poteſt,ꝙ†clauſula illa pro expreſſis habētes, & clauſula derogatoria priuilegiorū, de quibus etiam plena, & expreſſa, ac de uerbo ad uerbū mētio eſſet facienda,non tollunt priuilegia,in quorum derogatione datur certa forma, & de qbus mētio de uerbo ad uerbum fieri debet:& hæc eſt magis cōis opinio, ut uoluit Felin. in c.ad aures, & in d.c.nonnulli, & referunt Moder.in d.tracta.de benefi. in 3. parte, in quæſtio. 14.& Alexan. in terminis, in dicto conſilio 122.etiā ſi cum illis clauſulis appoſita eſſet clau-

ſula

ſula motus ꝓprij, ut ſupra dixi, qđ aliter nõ repeto:
& ex his reſponſum eſt etiã ſecundo fundamẽto. Se
46 cundo reſpõdetur, † ꝙ quãdo de graui præiudicio al
terius, & iuris iã formaliter queſiti ageretur, nõ ſuffi
cerẽt dictę clauſulę ad tollẽdũ priuilegiũ alteri prius
cõceſſum, ad tradita per Paulum de Caſt. in d. conſi.
230. cũ alijs infinitis ſupra ꝑ me ad propoſitũ allega-
tis. Tertio dictæ clauſulæ non ſufficiunt ad tollẽdum
priuilegiũ alicui ex cauſa oneroſa conceſſum, & qđ
in uim quaſi cõtractus trãſiuit per ea, quæ ſupra fue-
rũt adducta. Et dũ dicebatur, ꝙ ſi ꝑ huiuſmodi clau-
ſulas nõ derogaretur ꝗbuſcũque priuilegijs ſub qua-
cũque forma, & cõceptione uerborũ cõceſſis, ſeque
retur, ꝙ raro, & difficulter Papa, qui põt priuilegia
cõceſſa reuocare c. ueniens, de præſcript. illa reuo
caret, nam ei difficillimũ foret illorum copiã, & te-
norem habere, & ſic per indirectum Papa cõcedens
priuilegia ſibi, & ſucceſſori legem, quodãmodo im-
poneret, tũc ad hæc, & plura alia dicas, ut ſatis plenè
reſpõdent præfati Moderniſſi in d. tracta. de benefi-
cio, in tertia parte, in q. 14. in uerſ. quinto pro iſta cir
ca finem illius, & ibi ꝑ totũ maximè, in 6. col. uerſi.
nunc ſoluendo, ubi poſt plures, quos allegãt, dicunt
etiam dictas clauſulas operari in derogatione legũ,
& iuris, non autẽ priuilegiorũ ad præiudicium maxi
mè iuris formati iam perfectè acquiſiti, & illorũ pri-
uilegiorum, quæ in uim cõtractus tranſiuerũt, ut ſu
47 pra. Præterea † clauſula motus proprij cum clauſula,
nõ obſtantibus operatur reuocationẽ omnium pri-
uilegiorũ ſub quacunque forma cõceſſorũ, quando
ſunt talia priuilegia, quæ ſolo nutu, & uolũtate prin
cipis abſque aliqua iuſta cauſa, & diſpẽſatione reuo-
cari, & tolli poſſunt, ut quia merã, & purã gratiã cõ-
tinerẽt, ut in d. c. ſi motu, cũ ſimilibus ad hoc ſupra
allegatis: ſecus, ſi eſſẽt talia priuilegia, quæ abſque di
ſpẽſatione, & iuſtiſſima cauſa nõ poſſent à principe
ſolo nutu, & ſola uolũtate reuocari, ut quando de iu
re iam perfectè, & formaliter acquiſito ageretur, itẽ
quãdo priuilegiũ eſſet ex cauſa oneroſa cõceſſum,
uel uim cõtractus haberet per prędicta, ut colligitur
ex ijs, quæ uoluit And. Barb. in conſi. 56. col. 8. in fin.
uer. ibi cum ergo clara in ſecunda parte, & Feli. in c.
cõſtitutus, in 4. col. in quarta limitatione, de reſcrip.
ꝑ tex. in c. non poteſt, eod. tit. in 6. cum alijs ſupra al-
legatis, ſed priuilegia illorũ de Ghiſilardis ſũt huiuſ-
modi, ut dictum fuit, ergo, &c. Vltimo reſpondeo, ꝙ
48 † clauſula motus proprij remouet obſtaculum ſubre
ptionis, ſed non tollit aliud obſtaculũ, quia nõ eſt ue-
riſimile, nec dicendum, ꝙ Papa per huiuſmodi clau
ſulam motus proprij, & per alias ſupra dictas uolue-
rit aliquẽ iure ſibi perfectè, & formaliter acquiſito
priuaret, ut dicunt Abb. Ant. & Imo. in c. cum in no
ſtris, de conceſſione præbendæ, & Feli. in c. in noſtra
49 col. 29. de reſcript. Et † quamuis clauſula motus pro-
prij tollat uitium ſubreptionis, d. c. ſi motu proprio,
tamen nõ tollit uitium expreſſionis falſæ cauſæ, quæ
in facto alieno cõſiſtit, quin propter hanc expreſſio-
nem priuilegium, & gratia ſint nulla, & inualida, ut
pulchrè docet Felin. in d. c. ad aures, in 6. col. uerſi.
quartus caſus; & ad prædicta optimè facit id, qđ col-
ligitur ex gl. in l. ſi patronus, §. ſi patronum, ff. ſi quid
in fraud. patro. quam Bal. pro aurea allegat, in l. ſi ex
cautione, in 3. col. C. de nõ numerata pecunia, & ha
betur per Abba. in conſi. 72. ubi ſi reſcriptũ fuerit ex
falſa cauſa, ſeu ex dolo impetrantis, uel petentis im-
petratum, omnis clauſula etiã ex certa ſciẽtia, & mo
tu proprio, omniſque alia cenſetur appoſita, & ema
naſſe ex falſa cauſa, & ob dolum, nihilque operatur,
& eſt inualida, ſicut principalis conceſſio. ¶ Non ob
ſtat tertium fundamẽtum, ꝙ de ſtylo curiæ, ꝗſit, hæ

clauſulæ ſufficiant, qui ſtilus eſt ſeruandus
habentur per Ant. in conſi. 53. & per docto
mè Modern. in d. c. 2. de reſcript. cũ alijs, qu
50 detur primo nullum ſtilum in hoc extare, &
allegans tenetur probare per ea, quæ uoluit
de ꝗbus, ff. de legibus, Modern. in d. c. 2. & lo
51 Ant. & alij in c. fi. de conſuet. Secundo dico,
quis extat ſtilus, ille habet locũ in mecis, & ſi
bus priuilegijs, quorũ reuocatio à ſolo nutu,
tate principis depẽdet, & ita loquũtur Ant. &
locis allegatis, ſed nõ in priuilegijs conceſſis
ſa oneroſa, & quæ in uim contractus trãſiuer
poſt ius perfectè, & formaliter acquiſitũ. Ne
id, quod uoluit Feder. de Sen. in d. conſi. 47. q
met poſtea ſe correxit, & cõtrarium cõſulu
ſi. 223. ut dicit Pet. de Anchara. in c. cum in
cenſibus, & habetur expreſsè per Andream
conſi. 27. ſcripſit Propheta, in ult. col. uolu.
obſtat ultimum fundamentũ, quia clarè, & b
illi ſupra reſponſum ex ijs, quæ dixi circa ſec
fundamentum factũ ad fauorẽ illorũ de Gh
per ea, quæ uoluit Bal. in conſi. 336. in 4. lib.
Abb. in d. c. quę in eccleſiarum, de cõſtitu. &
de ꝓba. & ubique Feli. & hæc ſufficiãt quoa
dubium. ¶ Venio ad ſecundũ, & ultimum,
pta, & partita domini Vexilliferi, & domino
draginta, ac totius corporalis creditorũ pr
fieri eo modo potuerint, quo facta fuiſſe n
& an de iure ualeãt, & ſit ſeruanda in præiu
rũ de Ghiſilardis, & ſuorũ iuriũ. Et ex dictis
primo dubio infertur, dicta præcepta, & pa
niaque inde ſequuta nulla, & inualida eſſe,
52 da, quoniam ſi Papa, † qui ſuper reuocation
giorũ plenitudinẽ poteſtatis habet iuxta c.
præſcri. & not. in c. 1. de reſcript. & arg. corũ
bentur, in c. propoſuit, de conceſ. præben. &
ma, ibique per totum, 25. q. 2. cum ſi. per ſua
ſionem priuilegij factã creditoribus, nõ pot
minis noſtris de ordinaria poteſtate priuileg
rum de Ghiſilardis tollere, & reuocare, ut ſu
cluſum fuit, minus inferiores manũ ſuper il
nere poſſunt, auth. multo magis, C. de ſacroſ
53 cleſijs. Præterea † cũ Papa cõfirmãdo, & de no
cedendo priuilegia appoſuerit manũ ad fauo
rũ de Ghiſilardis, quibus iam diu ex illis ius f
ſitum, inferior ſuper ijs nõ poteſt ſe intromi
quicquid ad inferiorẽ factũ, & attẽtatum fu
iudicium eorum, ſuper ꝗbus Papa ſe intromi
lum, & irritũ eſſe dicitur, c. ut noſtrũ, de app
ibi glo & docto. c. cum ueniſſent, de iudi. Ca
clem. ne romani, in 2. q. & ſequen. de electio
in c. illud, & in c. ꝑ tuas de maio. & obed. ibi
bonę gloſæ, & facit tex. in c. cũ ex frequẽtib
54 ſtitutio. Rurſus † ad ſolum Papam, & princip
tinet aliquẽ ſuo iure priuare, & ex cauſa tã
ad inferiorẽ, ut not. ꝑ gl. ſummæ, 25. q. 2. & h
doctores oẽs, in c. quæ in eccleſiarũ, de cõſtit
l. fi. C. ſi cõtra ius, uel util. pub. & in d. c. 1. de
ergo infertur, ꝙ quicquid per dictos domino
liferum, & Quadraginta, & magis ꝑ dictos c
res factũ, & attẽtatum fuit ad prȩiudiciũ iur
uilegiorum dictorum de Ghiſilardis, fuit nu
55 inualidum, quia † ipſis nõ citatis, & abſque c
gnitione non debuerunt ſuo iure, ſuaque q
ſeſſione priuari, c. licet epiſcopus, de præben
ibi glo. in uer. uocato, & doct. & l. fi. C. ſi per
56 alio modo. Et † factum ſuperioris, & iudicis
cto, iuriſque ordine non ſeruato proceſſit,
& cenſetur factum priuati, ac contra cum
turbatione illata agi poteſt, ſicut contra

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

priuatū c.cōquerēte, ubi plenè extra de reſti.ſpo.&
ſquauis prædicti hoīes illa fecerint freti fortaſſe au-
ctoritate apoſtolica ob literas creditorib. conceſſas,
tamen ea facere nō potuerunt, nec debuerūt abſque
cognitione cauſæ, & nō citatis Ghiſilardis, de quorū
enormi præiudicio agebatur, d.l fi.& ibi Bar.Bal. &
oēs, & l.meminerint, C unde ui: & oīno uidendū eſt
id qđ not.uoluit An.Barb. in cōſi.27.ſcripſit prophe
ta, in 2. & 3. col. uol.2. ubi dixit, ꝙ†clauſula ex certa
ſcientia operatur effectum, quādo ſuperior præmiſit
cauſæ cognitionem, & nō aliter, ut colligitur ex ijs,
quæ ponit Io.And.in c fraternitatē de ſciſmati.& de
clarat Io.de Imo.in l.quidā cōſulebat, ff.de re iudi.Et
†An.Barb in d.cōſi.col.7.in uerſi.itē illa doctrina di
xit, ꝙ clauſula ex certa ſciētia cū clauſula nō obſtāte
aliqua lege, ſeu priuilegio cōtrarijs, de qbus mentio
ſpecialis, & indiuidua faciēda eſſet, ſi agatur de præ-
iudicio tertij, & iuris iā acquiſiti, operatur, effectūq;
habet, quando interueniſſet perſona, de cuius præiu
dicio ageretur, uel fuiſſet citata ad cōtradicendū, ne
reſcriptū cōcederetur ꝑ ea, quæ Barb. ibi adducit: &
†cognitio cauſæ haberi nō poteſt, niſi parte pręsēte,
uel legitimè citata. quia cauſarū merita partiū aſſer-
tione pādūtur, l.fi. C.ſi ꝑ uim, uel alio mod.c.tàm ex
literis de reſtit.in integ. & l.in cauſæ, §.cauſa autem
cognita, ff de minor. & cū hæc dubitationē in ſe nō
habeāt, ſuper illis ulterius nō inſiſto. ¶ Reſtat igitur
uidendū, quo remedio ſit Ghiſilardis ſuccurſum ad-
uerſus facta per dominum Vexilliferum, dominos
Quadraginta, ac per dictos creditores, & qualiter te
neātur. Et breuiter cōcludēdo dico, †pluribus reme
dijs eſſe illis ſuccurſum, primo enim uidetur, ꝙ ex
quo prohibiti fuerunt uti re ſua eo modo, quo uti ſo
liti erāt, & ſic turbati fuerūt in ſua quaſi poſſeſſione
molēdi omnibus perſonis, & maximè piſtoribus, ac
alijs in partitis aduerſariorū nominatis, ipſi Ghiſilar
di potuerūt cōtra prædictos impediētes, & turbātes
uti interdicto uti poſſidetis, ut eſt tex.not.in l.ſicuti,
§.ariſto, ff.ſi ſerui.uēdi.in fi.uer.l.uī facit, & ibi Bar.
ff.de ui, & ui arma.& l.ſanè, ff de iniur. † qđ īterdictū
datur nō ſolum, ut quis ceſſet à turbationibus, mole
ſtationibus, & prohibitionibus, ſed etiam ad intereſ
ſe turbationis præteritæ, ut uoluit Bar.in l.1.in prin.
ꝑ illū tex.in ult.col ff.uti poſſid. & in l.prætor.§. fi.ff.
de noui oper.nuncia. & in l.1.§.huius, ff.uti poſſid.in
quit, ꝙ cōtra diffamantem, & impedientem, ſeu pro
hibentem me uti poſſeſſione mea, uel quaſi, ut qa di
cat me non habere iuriſdictionem, uel me eſſe malę
fidei poſſeſſorem, uel aliter me prohibeat uti poſſeſ
ſione mea, uel quaſi, & propter hoc colonos nō repe
riam, uel homines ad me, & ad rem meā uenire no-
lint, tunc mihi contra hunc competit interdictū uti
poſſidetis ꝑ tex.in d.l.uim facit, cū enim ex hoc im-
pediar fructus iuris mei, & meæ iuriſdictionis recol-
ligere, uidetur me in mea quaſi poſſeſſione turbare,
ut ibi: Ergo cum per proclamata, & præcepta, ut ſu-
pra, facta poſſeſſio, uel quaſi dictorū de Ghiſilardis
impediatur: nam propter illa piſtores, & alij nolunt
ad molendum frumenta ad ipſorum molendinū ac
cedere, ſequitur, qđ ipſi Ghiſilardi cōtra dictos hoīes
agere poſsūt interdicto uti poſſidetis nō ſolū, ut ipſi
de cætero in ſua poſſeſſione, uel quaſi nō turbētur,
ſed etiam ad intereſſe turbationis præteritæ, ut in d.
l.1.in prin.& ibi Bar.in ult.col.iunctis ijs, quæ ipſe ibi
uoluit, in §.interdictū, in pen. & ult.col. Itē† Bar. in l.
ſi duo, §.hoc interdictū, ff.eo.tit.ꝑ not.à gl.in d.l.ſicu
ti, §.ariſto, uoluit, ꝙ quādo qs ꝓhibetur uti ſeruitute,
uel iuriſdictiōe, uel iure cohærēte rei ſuæ immobili,
ex hoc dicitur turbari nō ſolū in quaſi poſſeſſione iu
ris, & rei incorporalis, ſed etiā in poſſeſſione rei cor
poralis, & immobilis, & ipſi cōpetit utile interdictū
uti poſſidetis ex eo, ꝙ prohibetur uti ſua quaſi poſſeſ
ſione ſeruitutis, & iuris, Bar in d.l.1.in prin ac etiam
interdictū directū uti poſſidetis ex eo, ꝙ in poſſeſſio-
ne fundi & rei immobilis ꝓhibetur nō permittendo
eū uti iure, & ſeruitute ſua. Ergo in caſu noſtro Ghi-
ſilardi, qui à dictis hominibus, & creditoribus prohi
bentur uti iure ſuo in molēdo frumēta piſtoribus, &
alijs, dicuntur ab eis turbari non ſolū in ſua quaſi poſ
ſeſſione illius iuris, & facultatis molēdi, ſed etiā ī ſua
uera poſſeſſione ſui molēdini per ſupradicta, & pro
pterea illis cōtra impediētes, & prohibētes cōpetet
nō ſolum interdictum utile uti poſſidetis, ſed etiam
directum diuerſis reſpectibus, ut dictū eſt: & ꝙ rōne
impedimenti, & turbationis quaſi poſſeſſionis cōtra
impedientes, turbantes, ac prohibentes detur, & cō-
petat interdictū uti poſſidetis, quod datur etiā ad in-
tereſſe, & damna, uoluit Bar. per illū tex.in l.fi.ff.uti
64 poſſid. Videtur etiam, † ꝙ Ghiſilardis cōpetat actio
iniuriarū contra dictos homines de facto, & abſque
citatione illos uti iuribus, & rebus ſuis prohibentes,
etiā ſi hoc auctoritate ſuperioris feciſſent, arg.l.me-
minerint, C. unde ui, & eſt bonus tex.in l.iniuriarū,
§.ſi quis me ꝓhibeat, & in fi.cū l. ſequen.ff.de iniur.
& in l.qui pēdentē, in fi. ff.de actio. empt.ibiq; doct.
omnes, in qua actione uenit æſtimatio iniuriæ atten
ta qualitate perſonæ, ſecundū ꝙ habetur, in § ſed pœ
na, & in § in ſumma, inſti.de iniur. ¶ Videtur etiam
Ghiſilardis ſuccursū eſſe remedio d. l. meminerint,
65 C.unde ui, & l.fi.C.ſi per uim, uel alio modo, † ubi il-
le, qui auctoritate reſcripti, & priuilegij ſibi à princi-
pe, & ſuperiore cōceſſi abſque citatione, & uia iudi-
ciaria aliquē ſua poſſeſſione, uel quaſi priuauerit, &
turbauerit, is priuatur oī iure, qđ habebat, & omni
cōmodo priuilegij, et reſcripti ſui, ut ibi habeť etiā ꝑ
Bar. Bal. & doct. poſt gl. & priuatus ante oīa eſt reſti-
tuendus, & reintegrādus etiā aduerſus ſuperiorē, c.
cōquerente, de reſtit. ſpolia. nam factum ſuperioris
iniuſtum, & illegitimū in hoc caſu nō excuſat, ut ibi:
Ergo in caſu noſtro dicti creditores, qui prętextu cō-
ceſſionum, & proclamationū quarūdam factarum,
per tūc dominū Legatum, & Vexilliferum, ac alios
priuarunt Ghiſilardos cōmodo ſuæ quaſi poſſeſſio-
nis molēdi frumēta piſtoribus, & alijs certis ꝑſonis,
ac illos prohibuerunt, & impediuerunt uti iure ſuo,
mādando piſtoribus, & quibuſdā certis perſonis ſub
pœna, ꝙ non deberent accedere extra ciuitatem ad
aliquod molēdinum etiā illorum de Ghiſilardis gra
tia molēdi frumēta, ob quę mandata, & præcepta pi
ſtores, alięq; perſonę de cętero nō fuerūt auſę ad illa
molēdīa accedere molēdi gratia, & ex hoc Ghiſilar
di impediti, & turbati fuerūt in ſua poſſeſſione molē
dini, & in ſua quaſi poſſeſſione iuris molēdi dictis ꝑ
ſonis, & cōſequēter īdebitè, ac iniuſtè priuati fuerūt
cōmodo, & utilitate dicti ſui iuris, ſuęq; poſſeſſionis,
dicti, in quam, creditores debēt omni iure ſuo, oīq;
cōmodo ſuarum cōceſſionum priuari, d.l. memine-
rint, & d.l.fi.ipſiq; Ghiſilardi ſunt ad ſuū ius, & ſtatū
priſtinū, in quo erant ante dicta proclamata, & man
data, reintegrandi, ac reſtituendi, attēto maximè, ꝙ
in laudo aliàs lato per dominum Vicelegatum arbi
trum aſſumptum, quod laudum fuit à partibus ratifi
catum, & approbatum, inter alia continetur, ꝙ in ca
ſu, quo infra tempus locationis dicti creditores uel-
lent molendinum Ghiſilardis reſtituere, & ita illud
reſtituerent, tunc, & eo caſu Ghiſilardi ſint, & eſſe
intelligantur repoſiti in eo ſtatu, & iure, in quibus
ante proclamata facta erant: Sed Ghiſilardi tunc
erant in quaſi poſſeſſione molendi piſtoribus, & om
nibus alijs, ergo ad illum eūdem ſtatum dictæ quaſi
poſſeſ-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

poſſeſſionis, & iuris ſui ſunt reponēdi, ac reſtituēdi, alioquin uerum nō eſſet, ꝙ iura partium dicerentur reſeruata in terminis, in quibus erant ante dicta proclamata: & ex quo aduerſarij denegant hoc fieri debere, dicuntur proprio iuramēto cōtrauenire, & cōſequēter incurrere pœnas periurij, de qbus habetur, in l. ſi quis maior, C. de tranſactio. ex quo capite etiā dicentur ipſo iure priuati omni iure, & cōmodo dicti laudi, & pœnas in compromiſſo contentas incurriſſe: & ſequēdo illud, ꝙ Ghiſiliardi ſint ad ſuum ius, & ſtatum priſtinum reſtituendi, ſi poſtea dicti creditores aduerſarij ius aliquod prętēdat, experiātur aduerſus Ghiſiliardos coram ſuis iudicibus, ut habetur
66 in d. c. cōquerente, nam † clauſula illa appoſita in laudo, ut in caſu reſtitutionis molēdini ſint, & eſſe intelligātur reſeruata iura ipſis partibus in terminis, in q bus erant ante diē proclamationis factæ reſoluit oīa alia in laudo cōtenta, & expreſſa quoad effectū, ut ꝑ laudū, & proclamata in nullo iuribus ipſarū partiū præiudicatum cenſeatur per ea, quæ in ſimili, uoluit Bal. de clauſula ſaluo, & reſeruato, &c. in l. terminato, C. de fructi. & lit. expen. in 2. col. uerſi. nota. ꝙ illa uerba: & de hoc nō eſt dubitandū. Et hæc in præſenti conſultatione iuris eſſe exiſtimaui. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Verba uolumus, & ordinamus uim legis ſapiunt.*
2 *Nullum eſt id, quod eſt contra legis prohibitionem factum.*
3 *Pœnam non meretur id, quod fit legis, uel principis auctoritate.*
4 *Spoliatus non cenſetur, nec remedio reſtitutorio agit is, qui auctoritate prætoris, ſeu principis eſt ſpoliatus.*
5 *Cauſa iuſta ſemper in Papa, & principe præſumitur, & in quibus rebus.*
6 *Poſſidens auctoritate iudicis, & ſuperioris iuſtè poßidet, nec remedio reſtitutorio poteſt conueniri.*
7 *Clauſula generalis non obſtantibus in derogatione alicuius gratia, uel conceßionis an ſufficiat, quando ſunt plura obſtantia, & num. 28. uſque ad num. 31.*
8 *Gratia, ſeu conceßio facta propter merita, & utilitatem publicā, uel miſerationis cauſa per cōtrariam cōceßionē nō tollitur, niſi de ea ſpecialis mentio fiat, nec ſufficit clauſula generalis non obſtantibus quibuſcunque: & an hoc procedant, num. 32.*
9 *Idem de gratia, & conceßione facta à Papa in Conciſtorio cum expreſſo procerum, & Cardinalium conſenſu.*
10 *Exceptio facta de uno, uel de pluribus regulam in alijs caſibus firmat.*
11 *Notorium dicitur id, quod fit à principe, uel coram eo.*
12 *Reſtitutionem impedit, & ſpolio agentem repellit natura defectus proprietatis exceptio.*
13 *Et quando agenti ſpolio exceptio dominij, & proprietatis obſtet & num. 15.*
14 *Princeps, & Papa dicitur lex animata, & ab eo ius commune fit, & dependet.*
16 *Clauſula abſque præiudicio quid aperetur.*
17 *Spoliatur ſua poſſeßione, uel quaſi eſt ante omnia reſtituendus, & num. 25.*
18 *Super reſtitutione, & condemnatione damnorum agi poteſt poſſeſſorio recuperandæ contra eum, qui ſpoliauit, uel cuius mandato ſpoliatio facta cenſetur.*
19 *Papa terras eccleſiæ Romanæ ſubiectas poteſt ſibi, & iuriſdictioni ſuæ immediatè ſubijcere adeò, quòd alium ſuperiorem immediatè non recognoſcant.*
20 *Et in illis dicitur dominus, & plenitudinem poteſtatis habet.*
21 *Conceſſiones bonorum eccleſiæ factę à Papa ex iuſta cauſa ualēt.*
22 *Papę poteſtas, & auctoritas qualis, & quanta ſit.*
23 *Priuilegium principis, uel Papæ, ex quo ius, ſeu dominium eſſet alicui quæſitum, poteſt ab ipſo principe, uel Papa tolli cū clauſula generali non obſtante, & in ſubdito etiam ſine caſu.*
24 *Dignitates facere, & creare ad Papam, & principem ſpectat.*
26 *Spoliatus de facto propria auctoritate, ac uiolenter ius ſuum omne amittit.*
27 *Papa legem imponere, & prohibitionem facere non pot[...] ipſe, uel ſucceſſores ſui diſcedere non poſſint.*
28 *Papa, & princeps in derogando ſuę conſtitutioni, uel c[...] ni certam formam, & legem ſibi quidem, ſed non ſ[...] bus imponere poteſt.*
29 *Derogatio ſpecialis ubi requiritur, ſufficit clauſula, qu[...] obſtantium pro expreſſo habeatur, & fuerint appoſi[...] apta tollere omnia prius ſub quacunque forma uerbor[...] ceſſa, & diſpoſita.*
30 *Quid, ſi de iure tertij ageretur.*
31 *Princeps, & Papa an, quando, & quomodo ius, & d[...] alicuius tollere poſſit.*
33 *Expellēdi, et reſiſtēdi impune data poteſtas quomodo inte[...]*
34 *Exceptio dolo facis in iudicio poſſeßorij reſtituendę ſpolia[...] cto competentis locum non habet.*

EPITOME.

PRIVILEGIVM conceſſionis à princip[...] alicui de aliquibus locis ꝑ aliud priuilegiū p[...] prædeceſſoris prius conceſſis alicui ciuitati p[...] utilitatē publicā, propter fidelitatem, & deuo[...] ac ꝑpter beneficia, & merita illius ciuitatis, [...] decreto, ꝙ etiam de uolūtate dictæ ciuitatis a[...] comitatum, uel alium quemcunque titulum [...] nō poſſint, & conceſſiones ſint nullius robor[...] ceat ciuibus, & populo dictæ ciuitatis impe[...] ctas cōceſſiones quādocūque reſiſtere, ipſum [...] admittere, ſeu iā admiſſum impunè expeller[...] luerit, & derogauerit priuilegio cōceſſiōis d[...] tatis propter clauſulā derogatoriam prægn[...] eo appoſitam, & ꝙ ille, cui ſecunda conceſſ[...] fuit, eiectus à ciuibus, & à populo dictę ciuita[...] omnia ſit aduerſus illos reſtituendus, hic pro[...]

CONSILIVM CXLVII.

VIsis, ac benè conſideratis conceſſ[...] indultis, & priuilegijs per Iuliū ſec[...] Pōtificē Maximū cōitatis ciuitatis [...] cōceſſis, nec nō literis Comitatus [...] Ludouico nobili, ac patritio Bononienſi, & [...] Calderinis à Clemēte Papa ſeptimo poſtea d[...] detur prima frōte dicēdū, ꝙ præfata cōitas [...] debeat cōtra dictos de Calderinis obtinere, [...] detur habere iura potiora, quia in cōceſſioni[...] à Iulio factis reuocātur oēs cōceſſiones de di[...] uitate, illiuſque territorio, & diſtrictu qbuſcūq[...] ſonis ꝑ ſedē apoſtolicā, aut aliàs quomodocū[...] qualitercūque tunc factas, ac de cætero ꝓhibe[...] dicta ciuitas, & comitatus, & diſtrictus in Vic[...] ſeu Comitatū, uel aliū quēcūque titulū quoq[...] do etiā de uolūtate dictæ Ciuitatis alicui cōce[...] ſint: & ſi cōceſſiones ex poſt facto cōtra dict[...] tionē ꝑ Papā, ſeu ſedē apoſtolicā alicui etiā d[...] ſu totius populi fierēt, nullius ſint roboris, & [...] ti, & in caſu, quo factæ fuiſſent in futurū hu[...] cōceſſiones cōtra prohibitionem prædictā, [...] ceat ipſis ciuibus, & populo dictæ ciuitatis V[...] ſeu alteri dictas conceſſiones impetrāti qua[...] que reſiſtere, ipſumque non admittere, ſeu i[...] ſum impunè expellere, ut latius in literis apo[...] Iulij ſecūdi cōtinetur. Ex quibus infertur pri[...] conceſſio Comitatus facta poſtea Nobilibus d[...] derinis ipſo iure nulla fuit, tum qa facta fuit c[...] prohibitionem apoſtolicam facta per hæc ue[...]
1 lumus, & ordinamus, † quæ uim legis ſapiu[...] clemen. 1. & ibi Cardi. de offic. uicar. & in c[...] cta de electio. c. 1. in fi. de reliq. & uenera[...]
2 & in clem. dudum, §. ſtatuimus de ſepult. & [...] facta contra legis ꝓhibitionē debet dici nul[...] dubiū, C. de legib. & l. quemadmodum, C. [...]

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN